

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/152/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612010340
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Švehlová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612010340.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Alenou Švehlovou na hlavnom pojednávaní dňa 02. 10. 2013 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

R. Q. D. E. A. G. F. P. B. Ý. , nar. XX. XX. XXXX F. F., bytom C. L., Ž. XXX/X, živnostník,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že hoci rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5P/107/2003 zo dňa 31. 3. 2004 bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej sa obvinený zaviazal prispievať na výživu maloletých detí R. Q., nar. XX. X. XXXX a R. Q., nar. XX. X. XXXX, po 1.500,- Sk (49,79 eur) mesačne do 20. dňa v mesiaci do rúk matky detí C. Q., bytom C. L., U. XXX/XX, od 1. 10. 2011 do 31. 7. 2013, hoci ako živnostník mal príjem a dňa 18. 6. 2012 mu bývalá manželka poukázala sumu 17.819,- eur na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, výživné v mesiacoch október - december 2011, január - jún 2012, január, marec, apríl, jún., júl 2013 výživné vôbec nezaplatil a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom na obidve deti 397,05 eur, lebo dňa 3. 7. 2012 doplatil 398,33 eur, v máji 2013 200,42 eur, v mesiacoch august a september 2013 po 99,58 eur a tohto konania sa dopustil, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/95/2011 zo dňa 19. 8. 2011 odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého bol podmienene podložený na skúšobnú dobu vo výmere 16 mesiacov,
t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 /jeden/ rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd z a r a ď u j e obvineného na výkon testu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Obžalovaný R. Q. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku. Vzhľadom na to, že odpovedal „nie“ na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. d/ Tr. poriadku, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby a na otázku podľa § 333 ods. 3 písm. g/, Tr. poriadku, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin jemu kladený za vinu, súd neprijal jeho vyhlásenie o vine.

Obžalovaný ku skutku vypovedal, že je pravda, že neplatil pravidelne výživné od 1. 10. 2011 na svoje dve deti R. Q., nar. XX. X. XXXX a R. Q., nar. XX. X. XXXX. Výživné platil podľa toho, ako mal peniaze, lebo hoci ako živnostník vykonáva zatepľovacie práce a aj keď má prácu, nie vždy dostane vyplatené peniaze, čaká aj niekoľko mesiacov na výplatu. Mesačne zarobí 600-700,- eur, za rok 2012 mu nevznikla daňová povinnosť vzhľadom na pomer príjmov a výdavkov.

Obžalovaný uviedol, že má celkom 5 vyživovacích povinností. V súčasnosti žije s priateľkou a ich spoločnými dvomi deťmi vo veku 3 a 5 rokov. Na ďalšie dieťa vo veku 8 rokov platí výživné 40,- eur mesačne. S deťmi R. a R. sa nestýka, mimo výživného im na ich potreby neprispieva.

Svedkyňa C. Q. potvrdila, že obžalovaný od 1. 10. 2011 neplatil výživné až do decembra 2011, potom v ďalších mesiacoch nepravidelne. Navyše v roku 2012 vyplatila obžalovanému sumu 17.819,- eur na vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Peniaze boli zaslané na účet, ktorý uviedol obžalovaný v dohode o vyporiadaní, pričom tvrdil, že je to jeho účet, dodatočne zistila, že to bol účet jeho otca. Dcéra navštevuje osemročné bilinguálne gymnázium, syn je v 3. ročníku hotelovej akadémie. Obžalovaný uviedol, že výplatok z vyporiadania jeho podielového vlastníctva šiel na účet jeho otca preto, lebo otec za tieto peniaze kúpil byt, v ktorom v súčasnosti býva v nájme obžalovaný aj so svojou priateľkou a deťmi. Otec mu neumožnil s týmito peniazmi disponovať.

Súd mal preukázané listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5P/107/2003 zo dňa 31. 3. 2004, že súd schválil rodičovskú dohodu, v ktorej sa obžalovaný zaviazal prispievať na výživu syna R., M.. XX. X. XXXX a dcéry R., M.. XX. X. XXXX, po 1.500,- Sk (49,79 eur) mesačne na každé dieťa do 20. dňa v mesiaci do rúk matky maloletých detí C. Q.. Podľa výpisu zo živnostenského registra obžalovaný je evidovaný ako živnostník od 1. 6. 2010 s predmetom podnikania prípravné práce k realizácii stavby, dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov. Podľa oznámenia Daňového úradu v Liptovskom Mikuláši obžalovaný v roku 2010 a 2011 podal daňové priznanie, v ktorom neuviedol žiadne príjmy.

Súd mal ďalej preukázané z výpisov z účtov, z prevodných príkazov, ktoré predložili obžalovaný ako aj matka maloletých detí C. Q., že obžalovaný v období od 1. 10. 2011 do 2. 10. 2013 zaplatil výživné v plnej výške v nasledovných mesiacoch: júl až december 2012, február, máj, august, september 2013. Navyše zaplatil na úhradu predchádzajúceho dlhu dňa 3. 7. 2012 398,33 eur, v máji 2013 200,42 eur a mesiacoch august a september zaplatil po 99,58 eur, čím za obdobie od 1. 10. 2011 do 31. 7. 2013 (lebo v auguste a septembri 2013 zaplatil výživné riadne a včas a v plne výške) dlhuje na obidve deti spolu 596,21 eur.

Súd po vyhodnotení vykonaných dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný úmyselne od 1. 10. 2011 si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom R. Q. J. R. Q.. Súd dospel k tomuto záveru z dôvodu, že obžalovaný vedel, že má vyživovaciu povinnosť voči týmto dvom deťom, výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5P/107/2003 zo dňa 31. 3. 2004, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej sa obžalovaný dobrovoľne zaviazal prispievať na výživu svojich detí po 1.500,- Sk, t.j. po 49,79 mesačne. Je pravdou, že od uzavretia rodičovskej dohody pribudli obžalovanému ďalšie tri vyživovacie povinnosti, na druhej strane ale nemožno prehliadnuť

skutočnosť, že od určenia výšky výživného na deti R. a R. uplynulo 9 rokov, deti sú podstatne staršie, obide navštevujú strednú školu, teda nevyhnutne zvýšili sa aj náklady na uspokojovanie ich potrieb, ktoré v rozhodujúcej miere zabezpečuje ich matka, preto je dôvodné od obžalovaného požadovať príspevok na výživu každého dieťaťa vo výške, k akej sa dobrovoľne zaviazal. Obžalovaný nepoprel, že celé rozhodujúce obdobie mal zamestnanie, je živnostníkom v stavebnej činnosti a dosahuje mesačný príjem 600-700,- eur, teda i o taký príjem, z ktorého je spôsobilý platiť výživné v stanovenej výške. Navyše v žalovanom období ako bolo preukázané listinným dôkazom a to dohodou o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva a výpisom z účtu, C. Q. poukázala dňa 14. 6. 2012 na účet vedený v P. P. č. XXXXXXXXXXXX sumu 17.819,- eur. Keďže zo zmluvy vyplýva, že obžalovaný spolu s bývalou manželkou boli jedinými vlastníkami družstevného bytu na U. XXX/XX F. C. L., jedine obžalovaný mal právo na výplatok, ktorý C. Q. poukázala. Z ďalších listinných dôkazov je zrejmé, že účet pod číslom XXXXXXXXXXXX/XXXX patrí otcovi obžalovaného R. Q., a z tohto účtu bolo aj poukazované príkazmi na úhradu výživné na deti R. a R., teda je nesporné, že obžalovaný má k tomuto účtu prístup. Skutočnosť, že vlastníkom bytu, kúpeného za peniaze patriace obžalovanému je jeho otec, pritom byť obýva so svojou rodinou obžalovaný, zvädza k záveru, že cieľom takéhoto postupu je dosiahnuť, aby obžalovaný nemal žiadny nehnuteľný majetok, vlastný účet a tak sa vyhol exekučnému konaniu.

Ak aj obžalovaný nemá pravidelný príjem zo živnostenskej činnosti, resp. platby za prácu nie sú mu vyplácané pravidelne, obžalovaný práve z finančných prostriedkov pochádzajúcich z vyporiadania podielového spoluvlastníctva s bývalou manželkou si mohol zabezpečiť finančnú rezervu, z ktorej by pravidelne mesačne mohol vyživovaciu povinnosť plniť. Bolo len jeho slobodným rozhodnutím, že uprednostnil riešenie bytovej otázky s terajšou rodinou pred plnením základnej povinnosti rodiča voči maloletým deťom zabezpečovať riadne a pravidelne ich potreby. Súd na základe takto vyhodnotených dôkazov uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zákona, lebo obžalovaný začal tento skutok páchať hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/95/2011 zo dňa 19. 8. 2011 za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, výkon ktorého bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 16 mesiacov. Súd nemohol rozhodnúť o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe uvedeného podmienenečného odsúdenia, lebo časť prejednávaneho skutku bola spáchaná práve v tejto skúšobnej dobe.

Obžalovaný R. Q. v mieste trvalého bydliska nie je hodnotený. Súdom bol raz trestaný, ako je už uvedené, rovnako za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť. Súd vymeral trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby, lebo obžalovaný čiastočne vyživovaciu povinnosť plnil a prejavil snahu doplatiť dlžné výživné, teda odstrániť nepriaznivé následky spôsobené jeho trestným činom. Na druhej strane ale vzhľadom na to, že obžalovaný je opätovne stíhaný za ten istý trestný čin, ktorý čiastočne spáchal v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, súd uložil trest odňatia slobody ako nepodmienený a na výkon trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu za iný úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného
obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka,
príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,

ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.